

- 4) Czy sytuacja, w której obywatelowi Unii Europejskiej korzystającemu z prawa do swobodnego przemieszczania się odmawia się prawa do korzystania z publicznej opieki zdrowotnej pokrywanej z budżetu państwa we wszystkich państwach członkowskich, których dotyczy niniejsza sprawa, jest zgodna z art. 11 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 883/2004?
- 5) Czy sytuacja, w której obywatelowi Unii Europejskiej korzystającemu z prawa do swobodnego przemieszczania się odmawia się prawa do korzystania z publicznej opieki zdrowotnej pokrywanej z budżetu państwa we wszystkich państwach członkowskich, których dotyczy niniejsza sprawa, jest zgodna z art. 18, art. 20 ust. 1 i art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 6) Czy legalność pobytu w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/38 należy rozumieć jako przyznanie osobie prawa dostępu do systemu zabezpieczenia społecznego, a także jako możliwą podstawę wyłączenia tej osoby z zabezpieczenia społecznego? W szczególności czy w niniejszej sprawie należy uznać, że okoliczność, iż wnioskodawca jest objęty pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym, co stanowi jedną z przesłanek legalności pobytu na podstawie dyrektywy 2004/38, może uzasadniać odmowę włączenia go do państwowego systemu opieki zdrowotnej?

-
- (¹) Rozporządzenie Parlamentu europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).
- (²) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy)
w dniu 15 lipca 2019 r. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände —
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG**

(Sprawa C-539/19)

(2019/C 328/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona pozwana: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6a i art. 6e ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 (¹) należy interpretować w ten sposób, że dostawcy usług łączności ruchomej z dniem 15 czerwca 2017 r. muszą w sposób automatyczny przełączyć wszystkich klientów na taryfę regulowaną zgodnie z art. 6a rozporządzenia (UE) nr 531/2012, niezależnie od tego, czy klienci ci dotychczas posiadali taryfę regulowaną, czy też specjalną, tak zwaną alternatywną taryfę roamingową?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U., 2012, L 172, s. 10), w brzmieniu rozporządzenia (UE) 2015/2120 (Dz.U., 2015, L 310, s. 1).